

Teater Muusika Kino Oktoober 2020

Theodor Sink

PERSONA GRATA

Sa mängid Eesti Pillifondi toel Auguste Sébastien Bernardeli (sen) tšellol aastast 1842. See on andnud sulle kindlasti uusi kõlavõimalusi?

Kõlaomadustest rääkimine on küllaltki abstraktne tegevus. Kõige parema mulje saab instrumendi kuulamisest. Märtsis saab täis kolm aastat sellest, mil ma tollel instrumendil mängima hakkasin, ja nüüd saan lõpuks öelda, et ma olen selle pilliga tuttav. Üldiselt kehtib seaduspära, et mida parem instrument, seda raskem on sellel mängima õppida, eriti siis, kui varem pole sellise kaliibriga pilliga kogemusi olnud. Alguses see šokeerib, et ei saa kõike kätte, mida tahad. Sinna panustatud aeg on muidugi seda väärt, sest praegu ma ei kujuta ette, et ma millegi muu peal mängiksin. See on natuke kurb ka, sest ühel hetkel pean tagastama selle pilli fondile. Olen tänu selle mängimisele õppinud pillimängu enda kohta väga palju uut. Mulle on avanenud palju rikkam kõlamaailm, uued dünaamika nüansid, mida teiste pillidega lihtsalt ei ole võimalik saavutada. Tänu sellele julgen ehk ette võtta repertuaari, mida ma varem ei oleks puutuda tihanud, sest poleks saanud neid kõlavärve kätte. Dutilleux' tšellokontserdiga ma ei tegeleks, kui peaksin mängima oma pilliga, kuna see teos on värvide peale üles ehitatud. Sumera Tšellokontserdis resoneerib minu praegune instrument nii palju võimsamalt, et ma ei kujuta ette, kuidas ma tavapilliga oleksin saanud teatud kohtades orkestrist esile pürgida. Ma arvan, et soolomängu on mulle tänu sellele pillile palju rohkem pakutud, kuna ma vean orkestri ees niimoodi paremini välja. Ideaalis võiksid mulle avaneda lõpuks sellised majanduslikud võimalused, et saaksin osta endale uue pilli. Paraku Eesti võimaluste juures ei saa siinne interpret endale kallihinnalise vana pilli ostmist lihtsalt lubada. Ma olen praegu väga tänulik võimaluse eest seda pilli kasutada.

Kogu intervjuud saab lugeda [siit](#)